

under Stormene er sløiset ca. 2,000 Fod, til hvis Istandjættelse der vil fordres ca. 9,000 Kubiffavn Jord, medens den øvrige Strækning har holdt sig godt; ved Digets sydlige Del, der ikke er beskyttet ved Høfder, er Forstranden dog bortfaaret saa stærkt, at den i en nær Fremtid ogsaa bør forsynes med Høfder. — I Forbigaaende skulle vi bemærke, at Digerne paa Tangen have haft en meget helbig Indflydelse paa denne, idet de forhen golde Strækninger Dit for Digerne nu begynde at blive stærkt tilgroede af Klitplanter. — Af Høfderne paa den nordre Del af Tangen have de sydligste lidt mest ved Stormene, baade fordi de ligge nærmest ved Thyborøn-Kanalen, og fordi de ere de letteste Forsøgsværker, som ere byggede; men efter et grundigt Eftersyn ville de atter kunne blive virksomme. De 3de nordligste Værker ere de permanente Høfder Nr. 163, 164 og 165, som aldeles ikke have lidt Skade i Stormene, saa lidt som de bagved liggende normale Diger af 18 Fods Hvide.

Ved et samlet Overblik vil altjaa ses, at der ialt findes 51 Stykker strømbrydende Værker og Høfder. Af disse anses de 27 Stykker for at være i samme Stand som før Stormfloderne. Af de øvrige 24 Stykker ville 11 Stykker kræve større, og 13 Stykker kræve mindre Eftersyn. De opførte Digers Længde er ialt $2\frac{1}{2}$ Mil, hvoraf 2 Mil ere ubeskadigede og $\frac{1}{2}$ Mil beskadiget eller helt jernet.

II. Aarsagerne til Skaden.

Det er ikke vanskeligt at angive de væsentligste Aarsager, da de ligge klart for Dagen. De ere af to Arter — umiddelbare og middelbare.

De middelbare Aarsager til den anrettede Skade ere utvivlsomt den Række af Stormfloder, som i indeværende Efteraar og Vinter have hjemstøgt de vestjydske Kyster, og som ere optraadte med en Mægtighed, hvis Vige man kun kan finde ved at gaa saa langt tilbage i Tiden som til de saa sørgelig bekjendte Stormflodsaar 1825 og 1839. Men selv i disse Aar havde man kun med en enkelt større Stormflod at gjøre, hvorimod man denne Gang har haft at kæmpe mod en hel Række af omtrent lige Styrke, nemlig den 15de Oktober, den 28de November, den 19de December og den 6te og 7de Januar (samt desuden siden vor Aarvarelse paa Kysten orkanagtige Storme med stærkt Høivande og oprørt Hav fra den 15de ligetil den 19de Februar), og man vil let kunne forestille sig, hvorledes disse med saa korte Mellemrum optrædende Stormfloder have maattet svække Værkernes Modstandsevne. Denne er derfor med hver ny Stormflod bleven mindre; thi dels paa Grund af selve Aarstiden, dels paa Grund af den korte, mellem Angrebene liggende Tid har det været aldeles umuligt at udbedre Skaden, og det maa derfor næsten anses for et Under, at Tilstanden ikke er værre, end den er, idet end ikke et eneste Værk er fuldstændig ødelagt eller bortskyllet, end ikke af de allersvageste, medens de stærkere have (saaledes som under foregaaende Afsnit I. forklaret) holdt sig fuldstændig intakte.

De Aarsager, der mere umiddelbart have Skylden for den stedfundne Skade, ere ligeledes væsentlige nok, men kræve en længere Forklaring for tilfulde at kunne forstås af Uindviiede, og det vil derfor, idet vi tillige henvise til medfølgende Oversigtskort, være nødvendigt at forudsikke nogle indledende Bemærkninger om Kystsikringsværkernes Art og Maaden, hvorpaa de lidt efter lidt ere komne tilstede.

Samtlige Værker have en og samme Hovedegenskab tilfælles — de ere alle Forsøgsarbejder, udførte i den Hensigt, derigjennem at komme til Kundskab om de virksomste, de holdbareste og de billigste Konstruktioner.

Værkerne falde derimod i to forskjellige Grupper, baade med Hensyn til Plads, Materiale og Virkemaade, nemlig: Diger og Høfder (de strømbrydende Værker). De første opføres paa Land, parallelt med Kysten, bestaa af Sand og Jord og tjene til under Høivande og Stormfloder at holde Havet ude, medens de strømbrydende Værker bygges dels paa den yderste Forstrand, dels ud i selve Havet, perpendiculart paa Kysten, og bestaa af Tømmer, Jaskiner, Beton, Kalk og Granitkvadre; deres Hensigt er at bryde den Kysten bortædende Strøm og derved bevare Forstranden og de bagved liggende Diger mod Bortskylling.

Begge disse to Hovedgrupper af Værker falde imidlertid atter ind under to fra hinanden høist forskellige Arter, nemlig: permanente og interimistiske.

Til de permanente Værker høre de efter hollandsk Mønster (om end med væsentlige, efter vore særegne Forhold aapasjede Modifikationer) byggede Høfder, dæk-